

2a. Anna Møller: På vej til Skoven

Novellen er fra novellesamlingen Se, hunden er løs, 2020.

Anna Møller (f. 1984), dansk forfatter.

Mørket kan ligne hvad som helst. De høje gadelys langs Frederikssundsvej trækker et gulligt spor gennem sneen, når de kører forbi, men derudover er der fuldstændigt mørkt. Der kan stå en mand foran dem der på kørebanen. Camilla bliver nødt til at hive i håndbremsen, så bilen drejer rundt og glider på den våde asfalt, indtil de lander i rabatten eller ude på en mark, hvor hun stiger ud og vandrer længere ud i mørket. Så vil Kim løbe efter hende. Han vil hive fat i hende, og hun sige undskyld, hulke, og måske vil hun knappe sin skjorte op der midt på brakmarken.

– Jeg havde en mærkelig drøm i nat, siger hun. Kim trykker cigarettænderen ind og åbner vinduet en lille smule, så der falder snefnug ind.

10 – Tager du ikke en Prince i handskerummet? Bare tag en selv også.

Hun klikker handskerummet op og ryster to cigaretter ud ad pakken, og i samme øjeblik hopper tænderen ud.

– Bare tænd dem begge to, siger Kim, og hun stikker cigaretterne ind mellem læberne en efter en.

15 – Jeg drømte, at jeg mødte min far oppe på stationen, siger hun og suger ind.

Kim stirrer ligeud gennem ruden og brummer noget, der lyder som nåda. Han nåede aldrig at møde ham, og så var det pludselig for sent.

– Jeg havde været i skole og skulle tage toget hjem, og så stod han på perronen, da jeg kom ned ad trappen, fortsætter Camilla. I hans baglomme kunne jeg se hans pung stikke op med billeder og rabatkort og alle de andre ting, han altid havde i den.

– Hvordan kunne du se, det var rabatkort? spørger Kim.

– Det ved jeg ikke.

De er kommet ned til krydset, hvor Toms Chokoladefabrik ligger inde bag et hegn. Da Camilla gik i folkeskole, var hendes klasse på besøg derinde. Hun kan ikke huske så meget, ud over at de fik lov til at røre ved det hvide kakaosmør, man kan bruge som håndcreme. Hun havde håbet på en belønning i form af chokolade, når klassen var færdig med rundvisningen, men det var ikke tilfældet. Måske fik de en skildpadde. Det er svært at huske nu.

30 – Vi snakkede ikke rigtig sammen, og det var meget mærkeligt at møde ham der, fortsætter hun og puster en stor røgsky ud. Den lægger sig foran hende og breder sig så ud under forruden og siver mod den åbne sprække i Kims vindue.

– Jeg havde ikke regnet med, at han ville være der, og han skulle ikke med det samme tog som mig. Vi røg lidt, og så kom der en kæmpe måge, og efter nogen tid kom mit tog, og vi vinkede farvel.

35 – Og så sluttede den? spørger Kim med spag stemme.

Camilla nikker.

Hun fortæller ham ikke om alle de underlige ting, der skete i drømmen. De ting, hun sagde til faren, og hvordan hans ansigt blev glat, blev grønt og fortrak sig i en stiv maske. Hun havde ikke lyst til at tage videre, men hun gik alligevel ind i toget, da det kom.

Kim klør sig i håret og kigger ud mod ingenting. Han har en sort lædervest på

og topmave inde under den hvide skjorte. Han købte restauranten for to år siden, og allerede inden den åbnede, ringede hun og fik en samtale. Hendes far kørte
45 hende derned og ventede i bilen, mens hun gik ind og snakkede med Kim og en anden medarbejder. Hun havde købt nye støvler, selvom hun slet ikke var vant til at gå i høje sko, og på vej ud af bilen sagde faren, at det nok skulle gå fint. Hun stod ved den åbne bildør og knirkede lidt i de nye sko. De skulle bringe held. Hun havde glemt at fjerne klistermærket med prisen under sålen. Det var det eneste,
50 hun tænkte på under samtalen.

– Tak, fordi du ville køre mig derhen, siger hun til Kim. Han suger kraftigt ind og flikker asken ud ad vinduessprækken.

– Jeg tog altid selv på Skoven, da jeg gik på gymnasiet, siger han. Det var ligesom en tradition. Hver torsdag, fredag, lørdag. Inden vi fyldte 18 år, lod vi bare,
55 som om vi havde glemt vores sygesikring¹. Så spurgte dørmanden for eksempel ”hvad er dit stjernetegn”, og så skulle man kunne det, så det passede. Vi kom sgu altid ind.

Camilla smiler og kigger ud ad den mørke bilrude. En bil dytter to gange, da den kører forbi.

60 Den dag, de ringede fra hospitalet, gik hun ned til flyvestationen. Det var sidst i oktober, og der lå kastanjer og gule blade over det hele. Mange af kastanjerne var blevet samlet op allerede, og hun fandt kun en håndfuld, som hun stoppede i lommen. Der havde nok været en børnehave forbi.

Inde på den anden side af hegnet til flyvestationen lå der flere kastanjer på jorden. Oppe ved porten sad en militærmand i et lille glasskur. Camilla bankede på ruden, selvom hun allerede havde øjenkontakt med manden.

– Jeg kommer fra restauranten, sagde hun, vi får altid lov til at samle kastanjer, når det er efterår. Det er til vinduerne.

Der lød en brummen som fra en højttaler, og manden sagde et ord for at få hende
70 til at gentage. Det kunne have været ”ja”.

– Jeg kommer fra restauranten, sagde hun. Soldaten havde mørkt viltet hår, rodet og tæt.

– Må jeg godt samle kastanjer?

Soldaten kiggede på hende.

75 – Det fik vi også lov til sidste år, sagde hun og forsøgte at smile til ham.

Soldaten vendte hovedet væk fra hende og pillede ved noget, der sad på hans skulder. En walkie-talkie². Han gentog hendes spørgsmål til en overordnet, regnede hun med. Camilla kiggede ned på sine sko. Der var mudder på. Der var mudder på begge sko.

80 Der lød en brummen fra samtaleanlægget igen, og soldaten lænede sig frem mod Camilla. Hans ansigt var lige inde bag ruden.

– Du kan ikke samle kastanjer, sagde han og plirrede et par gange med øjnene.

Kim hænger i krydset og drejer så ned ad Ballerup Boulevard. Lyskæder blinker i forskellige farver fra de små grønne altaner, og nogen har hængt en hvid plasticjulemand op på det lange tegltag. Der er stille i bilen.
85

¹ sygesikring: sundhedskort.

² walkie-talkie: transportabel, trådløs radiosender og -modtager til kommunikation over kortere afstande.

Camilla har tænkt på at lave en julegave til Kim. Måske et askebæger, selvom det er lidt barnligt. Så skulle der stå hans navn med store bogstaver på siden, og hun kunne lakere det i en smart farve eller lave en lille holder i leret, hvor cigaretten kunne ligge og ryge for sig selv. Han kunne sætte det inde på stuebordet, og
90 når hun så kom på besøg i lejligheden, ville han måske sige: ”Se, Camilla, der står dit askebæger”. Hun ved ikke, om det er for sent. Om hans kone bliver vred.

Da de kører under broen ved motorvejen, synes hun, der står nogen deroppe og vinker ned til dem, men da hun vender sig om og kigger ud ad bagruden, er der ikke nogen.

95 – Ramte vi noget? spørger Kim.

Camilla siger nej og reder håret om bag ørene. Hun slår solskærmen med spejlet ned og finder en lipgloss frem fra tasken. Den er klistret og har glimmer, og hun maler begge læber, før hun samler dem og laver et par smækkys mod spejlet.

– Den dufter af hindbær, siger Kim og kigger ned i skødet på hende.

100 – Jeg kunne dufte hindbær, allerede inden du tog den på.

Camilla lyner tasken igen og folder hænderne foran sig. Hun har glemt at tage neglelak på, men det er lige meget, for der er mørkt inde på diskoteket. Kim gni-der sig i øjnene og rækker over for at slå solskærmen ved passagersiden op.

– Den skinner mig lige i øjnene, siger han. Han tænder for radioen og skruer
105 videre fra et snakkeprogram. En af kanalerne spiller et nummer med Shakira³.

– Vidste du, at Shakira farvede sit hår blondt, så hun bedre ville passe til Europa?

– Hvad? Kim kigger op i bakspejlet og skifter kørebane.

– Hendes pladeselskab mente, hun ville sælge bedre som blondine, så de fik hende til at farve håret. Inden da var hendes hår helt sort.

110 Helt sort?

Camilla nikker.

– Og hun sang på spansk.

– Ser man det, siger Kim.

Han nynner med på melodien og slår blidt fingrene ind i rattet i takt med ryt-
115 men. Han var ikke med til begravelsen, selvom hun havde inviteret både ham og familien. Hun sad på forreste række i kirken sammen med sin storebror og moren, og under hele gudstjenesten sad hun og spejdede efter ham, men han kom ikke. De sang den med anemonen, selvom det var efterår, og der var mange, der græd. Hun tænker, der nok var mange gæster i restauranten lige den dag, eller måske
120 havde de en meget vigtig begivenhed i familien, som han var nødt til at vælge i stedet for hende. Hun kan ikke huske, hvornår drengene har fødselsdag, men det kunne være det.

Næste gang, hun gik ned til flyvestationen, var soldaten med det mørke hår væk, og der sad en anden inde i glasburet. Han pillede næse. Hun ville ellers gerne
125 have spurgt ham, om han havde en kæreste, for det havde han sikkert.

– Hvordan går det med Lise, spørger hun.

– Mjah, siger Kim, hun er stadig sur.

– Over det med håndbremsen? spørger Camilla og kigger ud på sneen, der suser forbi.

³ *Shakira*: colombiansk sangerinde. Bl.a. kendt for hittet *Hips Don't Lie* fra 2006.

¹³⁰ – Ja. Jeg mener, der skete jo ikke noget med nogen af os. Heller ikke med dren-
gene. Jeg troede jo bare ... Jeg troede, der stod en mand på vejen.

Kim suger det sidste ind af sin smøg og skodder den i askebægeret.

– Jeg vidste jo ikke, at den ville vende rundt på den måde.

Camilla nikker uden at vide, om han kan se det. Hendes læber klistrer en lille
¹³⁵ smule til hinanden.

– Hun skal nok blive god igen.

Camilla tænker på drømmen. Det var mærkeligt, at det lige var rabatkortene,
hun drømte om. At det var det, der gjorde, at hun vidste, at det var hendes far.
Faren havde så meget andet i sine lommer. En kastanje, en piberenser og en lille
¹⁴⁰ metalfigur, der forestillede en trolld. Han kaldte den Lille Trolld. De kunne ikke
finde den ude på hospitalet, efter de havde sprættet hans bukser op for at komme
til benet. Moren havde kigget mærkeligt på Camilla, da hun spurgte efter den. Om
de havde fundet en lille trolld på gulvet? Camilla kiggede alle steder, selv ude på
toiletterne.

¹⁴⁵ Sneen er taget til udenfor. Den pisker ind i forruden og sætter sig fast i vindues-
viskerne, der hviner op og ned ad ruden ude af takt med musikken. Sangen er
skiftet, og hun kender ikke den her, men Kim virker begejstret og skruer op for
nummeret.

Det varer, helt indtil de drejer om hjørnet og ind på parkeringspladsen foran
¹⁵⁰ Skoven. Køen er lang, men hun kan ikke se, om nogen af hendes venner står og
venter. Der dunker en bus ud gennem den åbne dør.

–Tak for turen, siger Camilla og klikker selen op.

Kim ruller vinduet ned, så hans lår bliver helt hvide.

– Det ligner fuldstændig sig selv, siger han. Jeg vil vædde med, at jeg ville ken-
¹⁵⁵ de nogen, hvis jeg gik ind.

Camilla smækker bildøren og rejser sig i fuld figur. Hun har en fornemmelse af
at have stået her før. At hendes hukommelse har spaltet sig ud i flere lag farvet
glas, der nu er placeret oven på hinanden, så lyset skinner ind gennem dem alle
sammen på samme tid. Hun har sine grå jeans og de høje støvler på. Hun har haft
¹⁶⁰ håret oppe i en knold, mens der var gæster, så det falder i bølger ned ad dynejak-
ken.

– Ja, det har du nok ret i, siger hun.

– Skal du mødes med nogen derinde? spørger Kim og tilter hovedet, så han kan
kigge om bag hende. Camilla nikker.

¹⁶⁵ – Du har dine lange støvler på, siger han. Det skal nok gå godt.

2b. Tomme pladser

Forklaringen på betegnelsen 'tomme pladser' herunder er fra dansksiderne.dk og forfattet af Jørn Ingemann Knudsen.

Tomme pladser er de steder i en tekst, hvis betydning ikke er forklaret åbenlyst, og som således først giver mening, når modtageren (fx læseren) selv har fortolket sig frem til den.